

Sisältö

2	Sisältö
3	Piäkirjoitus
4	Uusi kuraattori, vanhat kujeet
5	Hallitus vm. 2017 esittäytyy
11	Osakuntien historian havinoissa
13	Sähkeutiset ja Sporttinurkka
17	Mauno muistelee - 3. osa
20	Osakunnassa sattuu ja tapahtuu
22	SKO-listat

Etukansi: Akateemikko Yrjö Väisälä naulaa osakunnan ensimmäistä lippua 1959.

Takakansi: Inspehtori Kari Liuhto vihkii käyttöön osakunnan uuden lipun 2016.

KÄK	Toimitus	Julkaisija
Turun yliopiston Savo-Karjalaisen Osakunnan jäsenlehti	Päätoimittaja: Tomi Metsälä	Turun Yliopiston Savo-Karjalainen Osakunta ry.
Perustettu 1930	Toimittajat: Antti Halonen, Mari Säisä, Tomi Metsälä	Rehtorinpellonkatu 4-6B, 20500 Turku
ISSN 0786-0315	Kuvat: Antti Kaunismäki, Henna-Riikka Lahtinen, Sanna Mäkelä, Tomi Metsälä	Puh: 044 587 5831
Numero 1/2017	Taitto: Antti Tanhuanpää	Email: sko@utu.fi
1. painos, Huhtikuu 2017		WWW: http://sko.utu.fi
Painopaikka: X-Copy		
Painosmäärä: 80 kpl		

Piäkirjoitus

Aurinkoista alkavaa kevättä, osakuntalaiset ja muut lehden käteensä saaneet! Viime syksyn numeron ilmestymisen jälkeen on päätoimittajan tuolissa tekijä vaihtunut aivan virallisestikin, joten katsotaanpa mihin päin tänä vuonna Käkeä lennätetään.

Suunta ei vielä ensimmäisen lehden osalta ole radikaalisti muuttunut. Vanhaan tapaan kevään numerossa on esittelyssä osakunnan uusi hallitus, mukana ovat viimeisten kuukausien painokelpoisimmat osakuntahuhut ja -uutiset sekä nippu artikkeleja erilaisista osakuntaan liittyvistä aiheista. Tämän numeron vahvaksi teemaksi on muotoutunut historia niin henkilökohtaisella, osakunnan kuin kansainväliselläkin tasolla: Mauno Mielosen muistelot jatkuvat jo sarjan kolmannessa osassa, minkä lisäksi yleisemmästä ja vieläkin vanhemmasta osakuntahistoriasta Euroopassa, Ruotsissa ja Turussa meille kertoo Mari Säisä. Lehden etu- ja takakansi kuvaavat myös yhtä SKOn historian merkittävää tapahtumaparia: etukannen lipunnaulautilaisuudessa käyttöön otetaan osakunnan ensimmäistä lippua vuonna 1959, kun taas takakannen kuva on otettu nykyisen lipun naulautilaisuudesta viime syksyn seniorijuhlapäivänä.

Historiallisuus tuntuu vankkana myös osakunnan 92. juhlavuodessa. Luku 92 ja sitä kautta vuosiluku 1992 muistetaan meillä totta kai Tšekkoslovakiassa järjestetyistä jääkiekon maailmanmestaruuskilpailuista, joissa lappeenrantalainen laitahyökkääjä-legenda Vesa Viitakoski johdatti miesten A-maajoukkueen ensimmäisen kerran Suomen historiassa MM-kisamitaleille. Sen lisäksi historiallisena voidaan tavallaan myös pitää Suomen itsenäisyyden 100. juhlavuotta.

Historiaa ja historiallisuutta on tarjolla jokaiseen makuun. Suosittelen lukijaa maistamaan vähän kaikkea. Buffetti on auki.

Piätoimittaja,
Tomi Metsälä

Uusi kuraattori, vanhat kujeet

Itsenäisen Suomen sadas vuosi alkoi jännittävässä merkeissä, kun aloitin uudessa tehtävässäni Turun yliopiston Savo-Karjalaisen Osakunnan I kuraattorina. Hyppäsin niin sanotusti tunte-mattomaan, koska puheen-johtajuutta en ole aikai-semmin harrastanut. SKOn toimintaa olen sen sijaan seurannut läheltä jo pari vuotta. Pelkästään muuta-man ensimmäisen kuukau-den aikana kuraattorius on tuonut eteeni uusia ja haastaviakin tehtäviä, mut-ta kuraattori emeritusten, emeritojen ja erään istu-vankin kuraattorin avulla niistä on tähän mennessä selvitty.

Toimijuuteni Savo-Karja-laisessa Osakunnassa herättää kysymyksen, eri-tyisesti osakuntatoimintaa vähemmän tuntevien kes-kuudessa, jos tietää minun olevan Hämeessä syntynyt ja kasvanut, hämä-läisen ja pohjalaisen jälkeläinen. Tässä piileekin mielestäni osakunnan erityi-syys ja eroavaisuus monista opiskelija-järjestöistä. Osakuntaan kaikki ovat tervetulleita synnyinpaikasta, oppi-aineesta tai mistään muustakaan riippu-matta. Kaikki toivotetaan avosylin tervetulleiksi ja jokaisesta kiinnos-

tuneesta ollaan kiinnostuneita. SKOn yhteisöllisyys ja omintakeinen ilmapiiri, jotka säilyvät vuosikymmenistä toisiin, ovat tarjonneet minulle paikan opiskeli-jamaailmassa. Usein opiskelija saa

ainejärjestöstään tietyn-laisen tukijalan, mutta se myös helposti jättää ulko-puolelleen. Osakunnan löydettyään voi sen sijaan tuntea todellista yhteisöl-lisyyttä, ja jopa löytää tiensä järjestötoiminnan ytimeen.

Kulinarian tohtori Helinä Taimea lainaten: *Har-rastan savo-karjalaisuut-ta*. Kun SKOsta paik-kansa löytää jopa turku-laistunut hämäläinen, to-distaa se savolaisuuden ja karjalaisuuden ytimen: lupsakkuus ja vieraanva-raisuus saavat kenet tahansa tuntemaan olonsa

kotoisaksi. Näissä tunnelmissa pyrin luotsaamaan osakuntaa ja säilyttämään sen omaleimaisena myös seuraaville opiskelijapolville.

Sanna-Maaria Mäkelä
I kuraattori

Vuoden 2017 hallitus esittäytyy

Käkin toimitus on jälleen lähestynyt osakuntamme hallituksen jäseniä, joista osa on lehtemme lukijoille jo vuosien varrelta vanhoja tuttuja naamoja, osa taas uusia tulokkaita remmiin. Yhtä kaikki jokaiselta on kysytty samat kysymykset, jotka jollakin tavalla kertovat kunkin liitoksesta Savo-Karjalaiseen Osakuntaan ja ajatuksista osakuntaan liittyen. Viime vuosina tavaksi on tullut myös ottaa tenttiin mukaan joku hallituksen ulkopuolinen toimihenkilö, joksi arpa valitsi tänä vuonna Kulinaarisen tiedekunnan amanuenssin, tohtori Antti ”JAntti” Kaunismäen.

Tässä siis SKO:n vuoden 2017 hallitus yhdellä amanuenssilla lisättynä, sekä heidän vastauksensa ao. kysymyksiin, olkaatten hyvät!

1. Miksi aikanaan liityit SKO:hon? 2. Kumpaa Savo-Karjalainen Osakunta on enemmän, lupsakka vaiko iloisen puhelias? 3. Mikä on lempisohvasi Osakuntatila B:n kerho- tai olohuoneella ja miksi? 4. Mikä on mukavinta hommaa omassa tehtävässäsi? 5. Mihin toimiin hallituksen olisi mielestäsi ryhdyttävä, jotta itsenäisen Suomen 100-vuotisjuhlallisuuDET eivät vahingossa häiritsisi SKOn 92-vuotisjuhlallisuuksien ansaittua loistoa?

Sanna-Maaria Mäkelä, I kuraattori

1. Silloinen kuraattori ylipuhui.
2. Molempia.
3. Pyöreä pöytä. Se on punainen.
4. Kuraattorointi.
5. Uskon ja luotan isännän ja emännän kykyihin hoitaa homma SKOn kanalta parhain puolin.

Kerttu Ilola, II kuraattori

1. Emeritakuraattorimme Katja ”Kalja” Kaulo toi minut osakunnille ja sai

innostumaan toiminnasta. Erityisesti niistä ajoista ovat jääneet mieleen naistenkerhon tapahtumat, hämärät SKOimistojatkot, sekä tietenkin kyykkäjoukkueemme Vilkkuunat.

2. Lupsakka.
3. Täytyy myöntää, että ei ole juuri tullut nykyisiä sohvia hyödynnettyä. Useimmiten oleilen jollain punaisen pöydän ympärillä olevista tuoleista, koska ovathan ne punaisen pöydän ympärillä!

4. Saan kivasti päteä tärkeissä ja vähemmän tärkeissä asioissa, sekä poimia hallitusnakeista ne, jotka erityisesti kiinnostavat. Siispä lyhyesti sanottuna: kaikki.
5. En usko hetkeäkään, että sellaista vääryyttä voisi päästä tapahtumaan.

Henna-Riikka Lahtinen, emäntä

1. Koska Saana raahas mut paikalle. Olin kyllä sitä ennen miettiny SKO:hon liittymistä.
2. Molempia. Lupsakan puhelias ja iloinen.
3. Niin vaikea valita! Mutta jos on pakko sanoa yks, valitten sen uuden tummanruskean nahkasohvan, koska se miellyttää eniten mun esteettistä silmää :D
4. Asioiden järjestäminen ja organisointi.
5. Tietty järkätään parhaat välivujut ja -sennut ikinä Kraldon kaa!

Kristian Dorra, isäntä

1. Koska minulla on sukujuuret Pohjois-Karjalassa, koin SKO:n olevan todennäköisesti henkinen koti. Mikä osoit-

tautui oikeaksi.

2. Iloisen puhelias.
3. Uusi sohva pelinurkkauksessa. Se on subjektiivisesti täydellinen lepäilyyn, pelailuun ja oleiluun.
4. Edustaminen ulkomailla ja kotimaassa.
5. Voiko muka Suomen 100-vuotisjuhlallisuuudet millään tavalla häiritä SKOn 92-vuotisjuhlallisuuksia?

Vaula Vaajasaari, pääsihteeri

1. Joku sellainen hämmentävä pitkä-tukkainen vanhempi opiskelija kehuu ja mainosti SKOta, ja kas kummaa, löysin itseni katsomasta tissianimea Jallun kera erään HCX:n jälkeen. Siinä ei sitten enää hevin sanotakaan ei.
2. Lupsakan puhelias?
3. Kulmasohva. Sille mahtuu mahdollisimman monta osakuntalaista samaan aikaan, epämääräisenä kasana tietysti mieluiten.
4. Ilman muuta se kielikikkailu, t. "ammatilainen".
5. Loistoa saa perinteiseen tapaan tietysti LISÄÄMÄLLÄ GLITTERIÄ. Joko ollaan kutsuttu eduskunta ja presidentti? ...Tai sitten vaan lisää niitä "peniskuvia ASSissa"-tyyppisiä some-skandaaleja.

Tero Ahlgren, taloudenhoitaja

1. Kuten aiemman vuodenkin esittelyssä sanoin, seurasin osakunnille yhtä kuntalaista. Varsinaisesti v-suomalaistaustaisena toki muodon vuoksi hain TVO:n jäsenyyttä noin viitisen minuuttia ennen SKO:n jäsenyyden hakemista, mutta kutakuinkin pelkästään SKO:n jutuissa olen sittemmin ollut mukana.
2. Iloisen puheliaskin se on, mutta sanoisin silti enemmän lupsakka, joka näkyy myös niissä olotilakonteksteissa, joissa puheliaisuus ei välttämättä ole se juttu juuri nyt.
3. Kulmasohva suoraan edessä olohuoneen ovesta astuessa: se toivottaa nopeimmin tervetulleeksi.
4. Se hetki, kun kirjaukset oikeasti taas täsmäävät, ja edes suurin osa tositteista on järjestyksessä. Pääsen myös aika hyvin mukaan kaikkeen tapahtumajärjestämiseen näin hallinnolliselta puolelta.
5. Rakennetaan muuri Yo-talojen ympärille; ylioppilaskunta maksaa.

Joonas Nikkanen, tiedotussihteeri

1. Päällimmäiset syyt olivat olohuoneen mukavat sohvut, kahviseura ja ChTR.
2. Lupsakka. Ymmärrämme nauttia hiljaisuudesta.

3. Se uusi matala musta. Mukava istua ja helppo tervehtiä sisääntulevia.
4. Mahtavat hallitustoverit ja mahdollisuus luovuteen viikkotiedotteiden käännösten kanssa.
5. En pidä tämän uhan realisoitumista todennäköisenä, mutta varmuuden vuoksi selvitämme mahdollisuutta Viipurin takaisin ostamiseen.

Olli Aarnio, sisäasiainsihteeri

1. SKO:n vuosien 2015-2016 ensimmäisen kuraattorin Pekka Rantalan raahaamana.
2. Mihin kellonaikaan ja paljonko on SKO:laisia samassa paikkaa? Yleisesti ottaen molempien kasvaessa sitä puheliaammaksi meno käy.
3. Vaikea kysymys, tähän vastatakseni täytyy eritellä nämä kahteen kategoriaan: nukuttavuus sekä käytännöllisyys, eli yhteensopivuus osakuntakoneen käytön kanssa. Pilarintakainen sohva on lempisohvani nukuttavuuskategoriassa tämän pehmeiden vuoksi, mutta käytännöllisyys kärsii ase-

mointinsa vuoksi. Kulmasohva taas on paras käytettävyyden kannalta sekä toiseksi paras nukuttavuus-kategoriassa.

4. Osakuntain pimeissä nurkissa päivystäminen sekä tietokantapuolen, jäsenrekisterien ja näiden kanssa hääriminen. Mitä tähän nyt voisi sanoa-kaan.
5. Valmistella invaasio Ahvenanmaalle luodaksemme uljaan Savo-Karjalaisen saarivaltion. Näiden ollessa demilitarisoituja, eivät he kykene vastarintaan uljaan uuden valtiomme kansallislaji kyykän kartuille. Heidän tulisi antautua muutamassa päiv.. ai eikö sitä olis pitänyt sanoa.. öh.. unohtakaa äskeinen, it's fake news! Tätä EI ole tapahtumassa tai edes suunnitelmissa! *yskäisee ja miettii hetken* Pitää huoli, ettei Suomen valtiolla tai tämän kunnilla ole mitään virallista tai epävirallista tapahtumaa rakkaan osakuntamme arvokkaan vuosijuhlamme kanssa samoihin aikoihin.. näin tulisi toimia.

Aapo Torkkeli, ulkoasiainsihtööri

1. Aivan tarkkaa muistikuvaa liittymistilanteesta minulla ei ole, mutta siihen taisi liittyä Uusi-S, vanhojen osakuntalaisten kannustus. Myöskin

hieman Karjalainen sukuhistoria varmaan vaikutti osakunnan valintaan.

2. Molempia tietty, mutta enemmän arvioisin sen olevan iloisen puhelias.
3. Ei varsinaisesti sohva, mutta se natiseva nojatuoli jolla pääse lähes makuuasentoon asti nojaamaan.
4. Tapahtumien järjestäminen. Erityisesti yhteistyötapahtumat muiden järjestöjen kanssa on mukavaa puuhaa.
5. Mielestäni tämä tapahtuu parhaiten juhlimalla molempia tapahtumia tasapuolisesti. On pidettävä huolta, etteivät SKO:n 92-vuotisjuhlallisuu- det täysin jätä Suomi 100-juhlallisuuksia varjoonsa.

Linda Vahtera, kulttuurisihtööri

1. Koska minua kiinnosti nähdä millaista menoa SKO:ssa oikein on.
2. Lupsakka.
3. Heti osakuntien Olohuoneelle tullessa oikealla oleva kulmasohva, jossa on mielestäni hyvä istua.
4. Kulttuuriexcujen järjestäminen.
5. Järjestämällä perinteiseen tyyliin samantyyppiset hienot vujut joita SKO on aiemminkin järjestänyt, eikö- hän se riitä. :)

Mirjami Lappalainen, 1. varajäsen

1. Liityin SKO:hon, koska se oli kymenlaaksolaiselle sopiva vaihtoehto, olenhan kasvanut "meri-Karjalassa" Kymijoen taimenkoskien ja kiljupatojen partaalla. Tämän lisäksi olen sudeettisavolaista synty-perää ja saatan innostuessani puhua yhtä paljon kuin karjalaiset.
2. Niin. Saatan itse olla iloisen puhelias, joten olkoon SKO lupsakka.
3. Se iso siinä pöydän takana/vieressä. Siinä mahtuu hyvin nukkumaan ja saa tarvittaessa kahvin ja/tai kaljan pöydän vakaalle tasolle turvaan.
4. Varajäsenenä ollessa voi olla toiminnassa ja tekemisessä mukana, mutta velvollisuuksien taakka on helpompi kantaa ja on anteeksiannettavissa, etten esim aina pysty olla osakunnan kanssa samassa maassa. Ja silti tietää aina, mitä tapahtuu.
5. Itse ensitöikseni varmistaisin, ettei itsenäisyyspäivän vastaanottoa ole kiusanpäiten aikaistettu huhtikuun alkuun. Mutta kyllähän maahan juhlia mahtuu. Hallituksen tulisi lähinnä pitää huolta, että molempia juhlitaan tilanteen vaatimalla hartaudella.

Saana Kallio, 2. varajäsen

1. Vaula houkutteli ovelasti kandidiirin yhteydessä.
2. Iloisen puhelias.
3. Se vanha kulmasohva, minkä tilalla on nykyään se ruskea nahkasohva. Se oli paras sohva löhötä ja työskennellä.
4. Monipuolisuus ja velvoittavuuden vähäisyys, koska se sopii tämän kiireisen TYYpin vuoteen erittäin hyvin.
5. Unohdetaan kaikki "nationalistiset hömpötykset" (kuten Suomen lippu, suomiviina ja Finlandia-hymni), eikä marssita Karjalaan toisen konferenssin jälkeen, eikä ainakaan lauleta mitään isänmaallisia hymnejä. Aloitetaan juhlat Helan gäärilla, Suomi100:n mainitsemisesta seuraa 20 minuutin jäähy juhlatilojen ulkopuolella ja kaikki "Suomi"-sanat lauluissa ja puheissa voitaisiin korvata sanoilla "SKO" tai "SKÅL".

Antti Kaunismäki, kulinaarisen tiedekunnan amanuenssi

1. Toiminnan vuoksi, olin jo SHO:n jäsen ja käynyt vierailmassa ainakin Miestenkerhossa ja muutakin kiinnostavaa toimintaa vaikutti naapuriosakunnalla olevan. Ja olihan SKOlaisissa hyviä tyyppejä jo silloin.
2. Kyllä ehdottomasti on näin. Olen

todennut sen niin monta kertaa osakunnalla, että ei käy kieltäminen. Yksikin kerta oli sellainen kun minä ja Tonto ja Kraldo oltiin vanhalla SKOimistolla ja sitten sinne tuli Lils ja oli tosi hauskaa. Vas-
taukseni on siis ehdotto-
masti kyllä. Kun Savo-
Karjalaisesta osakunnasta
puhutaan, niin vastuu on
kuulijalla.

3. Nyt on hankala kysymys.

Kaikki sohvat ovat niin uusia, ettei niihin ole ehtinyt vielä kehittyä oikeaa kiintymystä. Siispä vastaan itsekkäästi, että se on paras, jonka olen sinne itse kantanut ja juuri siitä syystä. Siis se kulmasohva siinä videonurkkauksessa.

4. Se, että pääsee toteuttamaan omia ja toisten hauskoja ideoita siten, että tuloksena syntyy tiedettä. Ne hetket, kun joku kysyy vaikka vain puolitossiaan, että “olisiko tässä aihetta

kulinarian väikkäriille” ja sitten alamme päässämme miettiä, miten tuollaisenkin tutkimuksen toteuttaisi. Samalla lailla kulinaarinen opetus, jossa oikeasti pääsee tutustumaan itselle vieraisiin

asioihin ja tajuaa, mistä niissä oikeasti on kyse.

5. Tehdään Suomi 100 vuotta -hallinnolle esitys, että kalakukkoa ja kokkelpiimää on oltava tarjolla kaikissa Suomi 100 -brändin tilaisuuksissa. Kippurahäntää tai sen korviketta monessa varmasti jo onkin.

Osakuntien historian havinoissa

Kellarisarviaisista nykyosakuntiin – 1. osa

Vuoden alussa valmistelin esitelmää saksalaiseen konferenssiin väitöskirjatutkimukseeni liittyen. Shakespearen maasta kotoisin oleva oikolukijani esitti kysymyksen: miksi se on student nation eikä student association? Eikö nation tarkoita kansakuntaa kuten vaikka Wales tai Skotlanti osana Britanniaa. Päädyin historialliseen lähestymistapaan.

Keskiajalta Turun akatemiaan

Osakunnat (lat. natio, syntyjään) olivat 1100-luvulta alkaen laajalle levinneitä opiskelijayhteisöjä. Euroopassa osakuntia tavattiin muun muassa Pariisin, Bolognan, Oxfordin, Leipzigin ja Prahan yliopistoissa. Suomalaisia liittyi tuolloin tiettävästi Sorbonnen yliopiston pohjoisimpaan eli saksalaiseen osakuntaan. Saksan yliopistoissa opiskelevat muodostivat myöhemmin ylioppilasyhteisöjä maakunnittain. Opiskelijoiden oli kuuluttava niihin saadakseen nauttia ylioppilaan aseman mukaisia etuja. Osakunnat liittivät yhteen samaa kieltä puhuvia ja samalta alueelta tulleita opiskelijoita. Osakunnilla oli yleensä omat säädökset, joilla opiskelijoita valvottiin. Osakuntien tuli muun muassa valvoa opiskelijoiden ahkeruutta ja siveellisyyttä.

1600-luvun alkupuolella Upsalan ylioppilaat perustivat tovereiden yhteisöjä, joihin kuului saman hiippakunnan tai maaseudun kasvatteja. Turun akatemia perustettiin vuonna 1640 Upsalan yliopiston suojeluksessa, joten paljon sikäläistä traditiota siirtyi Suomenlahden yli Turkuun. Ylioppilaiden jakautumisella kansakuntiin on Pohjoismaissa vahvat perinteet[†]. Ylioppilaat viettivät paljon aikaa omien kansakuntiansa jäsenten parissa syöden, opiskellen ja vapaa-aikaa viettäen. Koska tuohon aikaan ylioppilaskorporaatioilla ei ollut omia tiloja, viettivät kansakuntien jäsenet aikaa paikallisissa kellareissa[‡].

Upsalan yliopiston sinetti vuodelta 1601. (Klinge & Kolbe 1991: sivu 10.)

[†] Turun Akatemian aikaan käytettiin vielä osakunnista nimitystä kansakunta.

[‡] Tuntuu, etteivät ajat ole muuttuneet. Edelleen istutaan Proffan kellarissa.

Professorit olivat varsin yksimielisiä siitä, että ylioppilaat olivat laiskoja opiskelijoita. Tämän takia päätettiin asettaa ylioppilaat maakunnittain professoreiden valvontaan. Turun Akatemia oli ensimmäinen Ruotsin valtakunnan yliopistoista, jossa ylioppilaat järjestettiin virallisesti kansakuntiin. Kansakunnat olivat niin opetuksellisia ja taloudellisia kuin hallinnollisia ja kurinpidollisiakin yhteisöjä. Vuonna 1643 akatemian rehtori nimitti osakuntiin ensimmäiset inspektorit, jotka toimivat

yliopiston ja osakunnan linkkinä. Tuohon aikaan ylioppilaat jakautuivat kuuteentoista maakuntaan, joita valvoi yhdeksän inspektoria. Ensimmäiset kuraattorit astuivat virkaansa 1680-luvulla. Kuraattorit ovat vanhempia osakuntalaisia, jotka seremoniallisten tehtävien lisäksi valvovat ja johtavat osakuntaansa. Ylioppilaat saattoivat toisinaan esiintyä yhtenäisenä ylioppilaskuntana jo Turun Akatemian aikaan. Kuitenkin vasta 1800-luvun puolella Saksassa syntyneet ajatukset kulkeutuivat Suomeen ja ylioppilaskunnat alkoivat esiintyä poliittisten ja kirjallisten aatteiden foorumina.

Kirjallisuutta

Klinge, Matti & Kolbe, Laura 1991: Suomen ylioppilas, 1991. Otava, Helsinki.

Rinne, Jyrki 2006: Koti keskellä Helsinkiä. Varsinaissuomalainen osakunta 1906-2005. Varsinaissuomalainen osakunta, Espoo.

Roiko-Jokela, Heikki 2007: Ylioppilas - maakunta - isänmaa. Pohjois-Pohjalainen osakunta 1907-2007. Suomalaisen kirjallisuuden seura, Helsinki.

Sähköiset lähteet

Osakuntien yhteisvaltuuskunta OYV. Luettu 3.12.2015, <http://osakunta.fi/>

Yliopistolaki 24.7.2009. Luettu 4.12.2015, <http://www.finlex.fi/fi/laki/alkup/2009/20090558>

Mari Säisä

Upsalaan perustettiin 1477 yliopisto, jonka toiminta kuitenkin päättyi reformaation johdosta 1520-luvulla; sittemmin samaan kaupunkiin perustettiin 1595 uusi, nyt protestanttinen yliopisto. Katolisen yliopiston ajalta on vähän tietoja; mainio kuva esittää väittelyä ja disputaattoreiden pää, silmät, suu ja posket ovat täynnä käsitteitä, argumentteja ja oppineiden nimiä. (Klinge & Kolbe 1991: sivu 9.)

Osakunnan sähkeutisia

Osakunnan uusi lippu vihitty käyttöön

Viime kesänä osakunnalle saatu uusi lippu naulattiin ja vihittiin käyttöön seniorijuhlaa edeltäneessä tilaisuudessa 19.11.2016. Ensimmäisen naulan nauputti aikanaan ensimmäistäkin lippua naulaamassa ollut Mauno Mielonen ja viimeisen osakunnan inspektori Kari Liuhto. Puheen lipusta piti vaakunamestari Antti Kosonen ja vihkimisen yhteydessä puheen lipulle inspektori Liuhto.

Civikset jälleen lisääntyneet

SKO:n, SHO:n, TPO:n ja Sohon Torvien yhteisissä pikkujouluissa 3.12.2016 osakunta sai joukkoonsa kaksi uutta civis-jäsentä. Promootio-tilaisuudessa beaniajat taaksensa jättivät Olli Aarnio sekä Aaro Ketokulta. Juhlallisen seremonian toimittivat istuva

Pienen hetken ja kahden korkin suhahduksen päästä SKOlla on kaksi uutta civistä.

Dokaani XXXVIII Henna-Riikka Lahtinen avustajanaan edeltäjänsä Topi Savolainen, XXXVII.

Dokaanipukin lahjalista on pitkä.

Samoissa pikkujouluissa osallistujia perinteiseen tapaan ihastutti pukin vierailu. SKOn oltua tällä kertaa vastuussa parrakkaan hahmon paikalle kutumisesta saimme todistaa Dokaanipukin tyylinäytettä lahjojen jakamisessa: ns. sulle-mulle-tekniikalla pukki luovutti pikkujouluväelle paketteja yhdestä säkistä samalla, kun toisesta pussista poimi itsensä iloksi pieniä kyykän muotoisia lahjakanistereita.

XXXVIII Dokaani supersankarina Turun yössä. Sidekickinä XXXVI.

Dokaaneja liikkeellä

Osakunnan seniorijuhlissa viime syksynä virkaansa valittu, järjestyksessään jo xxxviii Dokaani, Henna-Riikka Lah-tinen, on nähty dokaanisiskonsa Vaula Vaajasaaren (xxxvi) kanssa pyörimässä ympäri maakuntaa. Hillitelmointi on siis viety varsin kauas Savo-Karjalaisen Osakunnan käyttöön vihityistä tiloista. Dokaanisiskokset on bongattu mm. Muumipapan hattujen kimpusta Naan-talista ja eräästä turkulaisesta yöker-hosta erinäisten fiktiivisten super-sankareiden illanvieron keskeltä. Ken tietää, onko Naantalista ehkä haettu mallia uuden hatun valmistamiseen; nykyinen piippuhattu alkaakin olla jo hieman kallellaan.

Etsi kuvasta muumi.

Punaisen pöydän antimia

Osakuntain tiloissa on todettu vierail-leen silloin tällöin mystinen “pulla-mies”, jonka tapana on ollut täyttää SKOn punainen pöytä erinäisillä leivon-naisilla. Mies tuntuisi olevan jonkin-lainen kilpailija tai kanssasamarialainen osakunnan isännälle, joka myöskin on viimeisen vuoden aikana tavannut muistaa osakuntamme – ja naapuriosa-

kuntienkin – nälkäisimpiä jäseniä satun-naisilla ruokalähetyksillä Maarian lute-rilaisen päämajan keittiöstä. Osakunnan jäsenyys ruokkii siis sielun lisäksi näköjään myös ruumista.

Punaviiniä maisteltu jo 50 vuotta

SKOn punaviinikerho ChTR (Chevaliers de la Table Rouge) viettää tänä vuonna 50. juhlavuottaan. Kerho on - ja on jo pitkään ollut - tietävästi Suomen vanhin toiminnassa oleva punaviinikerho. Juhlavuosi on alkanut kerhon mesta-reiden järjestämällä viiniluennoilla, jois-sa kullakin kerralla osallistujat on tutus-tutettu eri maiden viineihin. Kevätkau-den viinimaat olivat Ranska ja Italia. Luentosarja jatkuu taas syksyllä. Loppu-vuodeksi kerholla on myös suunnitteilla normaalia suuremmat vuosijuhlat, mikä ei ole yllättävää näin puolivuosisadan krouvissa.

Excursioiden huippukausi

SKOlta on viime kuukausina nähty suorastaan sumaksi asti excursioita erinäisiin lähiseudun kohteisiin. Heti edellisen Käk-numeron ilmestymisen jälkeen kohteena oli Turun yliopiston eläinmuseo Naturassa, yliopistonmäellä.

Dokaanit XXXVIII ja XXXVI sovittelemassa uusia hattuja.

Helmikuussa suunnattiin toiseen museoon, tällä kertaa Wäinö Aaltosen museon taiteen pariin. Taiteeksi voitaneen myös kutsua Turun yliopiston kaikkien aikojen ensimmäistä humanistiseksiä, jota seuraamaan SKO lähti yhdessä SHO:n ja TPO:n kanssa maaliskuussa. Myös kerhot ovat kantaneet kortensa excursioille, kun Naistenkerho kävi helmikuuisessa Naantalissa tarkistamassa, ovatko kaikki muumit talossa talvellakin. Naistenkerhoa lämpimämpiä retkiä on tehnyt Akateeminen Sauna-Seura, joka talven aikana on kiertänyt TYS:n vuokrasaunoja Nummenrannassa, YO-kylässä ja Ylioppilastaloilla.

Jaloviinakerhon hurja valtaistuinpeli jatkuu

Osakunnan nuori Jaloviinakerho näyttäisi päässeensä jo teini-ikään asti, kun sillä jatkuvasti tuntuu jotakin sattuvan ja tapahtuvan. Jalo Syyskokous viime itsenäisyyspäivän aattona valitsi joukostaan uuden kerhojohtajiston tälle vuodelle. Jalopeuraksi, ensimmäiseksi nais-

puoliseksi sellaiseksi, kokous Jaloviinan suotuisalla johdatuksella valitsi Saana Kallion. Erityisen tyytyväinen valintaan oli emeritus-Jalopeurojen neuvosto. Vuosi ei tälläkään kertaa päässyt loppumaan ilman Jalopeuran eroa: vuoden 2016 Jalopeura Tonto VII erosi tehtävästään vain muutamaa päivää ennen vuodenvaihdetta, joten loppuvuoden tehtävää hoiti varajalopeura Pekka Rantala.

Vuoden vaihduttua osakunnalla valta siirtyi rauhallisesti Saana Kalliolle, joka johti ensimmäisen kerhon kokouksensa vielä samana yönä. Samassa kokouksessa syyskokouksessa vuoden 2017 Jalopenoksi (sihteeriksi) valittu Tonto

Jaloviinakerhon kevätkokouksen Special Guest Star: JaloSantti.

“Tomi Metsälä” VII erosi tehtävästään ja toisti eroamisensa varmuuden vuoksi vielä seuraavassakin kerhon kokouksessa. Jalopenon tehtävä oli vailla tekijää aina maaliskuun lopulle, kerhon kevätkokoukseen saakka, jossa uudeksi Jalopenoksi nousi Vaula Vaajasaari. Tämä valinta suoritettiin kuitenkin vain

yhden kerran. Viimeisimmät uutiset Jaloviinakerhon käännteistä jäävät syksyn Käk-numeron paljastettaviksi. Vuosijuhlapäivän aattona 7.4. kerho viettää emäosakuntansa kunniaksi Jalluaattoja ja voi olla, että vuosijuhlapäivän aamuna mikään ei kerhossa olekaan taas enää entisellään.

Sporttinurkka

Kyykkätalven sato

Perinteinen SKO Open pelattiin tammikuun viimeisenä viikonloppuna varsin pienimuotoisena, kun turnaukseen osallistuneita joukkueita oli tällä kertaa vain kaksi. Turnauksen voitti osakunnan kyykkäkisojen kestopelimestyksi ADS päihittäen vahvasti TPO-runkoisen Poronaattorit-yhdistelmän kaksiosaiseksi jääneessä ottelutarjassa. Molemmat joukkueet lunastivat näin kutsulipun ensi vuoden akateemisen MM-kyykän Prosarjaan, Tampereen Hervantaan.

SKO Open -turnauksen tapaan Kyykkäliiga oli tällä kaudella hyvin lyhyt ja kapea. Liiga keskeytettiin jo ennen joulua, kun useammasta ilmoittautumisesta huolimatta peliken-

tille saapui syksyn aikana ainoastaan kaksi joukkuetta. Keskeyttämisen jälkeen Savo-Karjalaisen Osakunnan Kyykkäorganisaatio on tarjonnut vapaita kyykkäharjoitusiltoja niitä tarvitseville.

ADS:n kolmikko Tomi Metsälä, Björn Westberg ja Antti Adamsson juhlii Kuraattorin maljan kanssa. Joukkueen neljäs jäsen, Mira Tammelin, on jo joutunut jatkamaan muihin seikkailuihin.

Mauno muistelee – 3. osa

Kulinaarinen tiedekunta

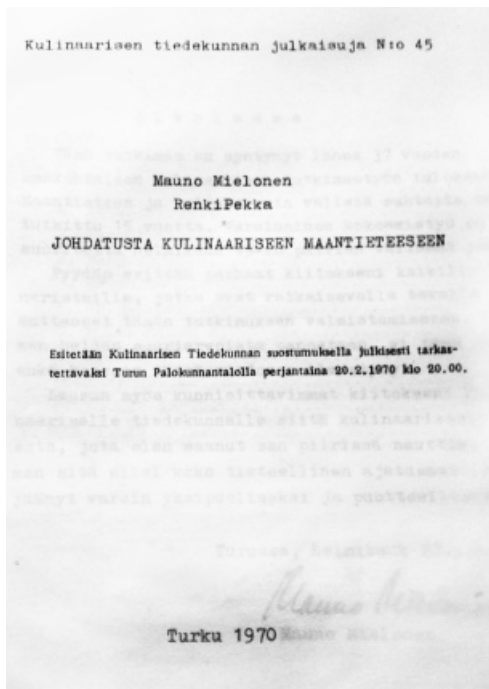
Vuoden 2016 Käk-lehdissä julkaistiin Maunon muisteluiden ensimmäinen ja toinen osa. Niissä edettiin Maunon lapsuudesta hänen aktiiviaikansa Savo-Karjalaisessa kerhossa ja osakunnassa. Tässä muisteloiden kolmannessa osassa keskitytään Turun yliopiston kolmanneksi vanhimpaan ja ylivoimaisesti laadukkaimpaan tiedekuntaan.

Kulinaarinen tiedekunta oli vielä vireä 1950-luvun lopussa, kun Mauno liittyi Savo-Karjalaiseen kerhoon. Tiedekunta oli läsnä etenkin seniorijuhlissa, joita vietettiin nykyisen Assarin ullakon paikalla sijainneessa ravintolassa. “Niin kauan kuin [tähtitieteen professori] Väisälä oli elossa ja kävi siellä niin hän aina muisti kulinaarisen tiedekunnan.” “Siellä julistettiin virkojakin auki. Oli muun muassa piirakkapreparaattori, johon valittiin hänen vaimonsa. Ja sitten oli Renki-Pekka. Ja siihen tuli jättää hakemus. Se minun hakemukseni on siellä osakunnalla varmaan vielä tallessa... minulla oli parta siihen aikaan ja noin päin pois.”

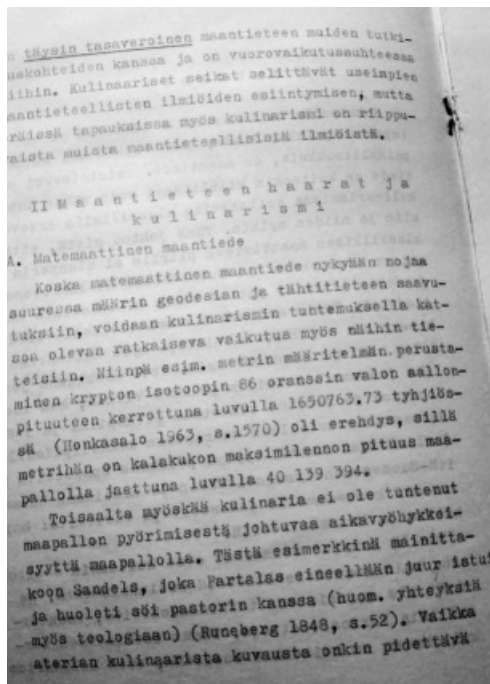

Professori Alexander Klossner ja kalakukon leikkaus seniorijuhlissa 1962.

Vuonna 1957 kirurgian professori Klossner sai myös kalakukkikirurgian professorin tittelin. “Kun kukot tulivat pöydälle niin Klossner nousi ja laittoi kaavun päälleen ja veti auki siitä yhden kukon.” Sen monimutkaisempia proseduureja kukon avaamisessa ei tässä vaiheessa ollut.

Mutta Kulinaarisen tiedekunnan kuuluisia väitöstilaisuuksia ei oltu aikoihin järjestetty. Tästä aiheesta Mauno toteaa: “Minä olin sitten ensimmäinen joka 30-luvun väitösmäärän jälkeen väitteli vuonna 1970.” Väitöskirja “Johdatus kulinaariseen maantieteeseen” käsitteli Karjalan maantieteen ja kalakukkojen muodon välistä suhdetta. Väitöskirjastaan Mauno toteaa vähän naureskellen: “Tällanen hyvin alkeellinen, eihän kukaan tiennyt mitä siinä pitäisi käsitellä. Kukkamäki oli siinä vastaväittäjänä ja kasvitieteen professori Harri Varis oli kustoksena. Varis ei ollut väitellyt mutta oli kyllä tiedekunnan jäsen. Hän oli näitä Viipurin professoreja.”

Vuonna 1970 Turun yliopiston viettäessä 50-vuotisjuhliaan juhli Savo-Karjalainen osakunta 45-vuotista tilaisuudessa esitettiin tarkastettavaksi Mauno Mielosen väitöskirja kulinaarisesta maantieteestä. Väitöksen lopuksi yleisön esittäessä kommentteja kävi kuitenkin ilmi pieni ja merkittävä virhe työssä: “Väisälähän oli kehittämässä metrin uutta määritelmää. Hän oli Pariisin metrikonferenssissa ehdottamassa uusia mittausjuttuja. Kun alkuperäinen määritelmä maapallon meridiaanin osasta oli todettu epätarkaksi. Siitä mitastahan tehtiin krypton isotoopin oranssin valon aallonpituuden kerrottuna luvulla jonka olen nyt unohtanut. Ja tätä uutta määritelmää

minä käytin väitöskirjassani. Mutta minulta oli jäänyt pilkku pois! Väisälä siitä huomautti: ‘Mitenkäs nyt, kun minä olen sen jo määritellyt tuhat kertaa tarkemmin?’” Mauno oli selvinnyt tukalasta tilanteesta selittämällä painovirheen olevan syyllinen erheeseen.

Sen jälkeen väitöksissä oli jälleen pitkä tauko. Kulinaarisen tiedekunnan toiminnan virkistymistä seuranneista väitöstilaisuuksista Maunolla on jäänyt erityisesti mieleen Kähkösen tapaus. Hänen väitöstilaisuutensa oli lauantaina päivällä ennen illan seniorijuhlaa: “Se oli lauantapäivä ja siellä oli muitakin väitöksiä yliopistolla. Ja meillä oli kova työ saada sieltä vapaata luentosalia. Ja

sinne tuli yleisöä! Sitä ei oltu mitenkään mainostettu tai erikseen selitetty mikä on kulinaarinen tiedekunta. Sehän oli tupa täynnä! Se on ainoa väitös jossa on ollut paikalla muutakin yleisöä.”

Kysymykseeni seniorijuhlissa esite-tyistä kulinaarisen tiedekunnan puheen- vuoroista Mauno vastaa: “Väisälä piti aina pisimmät puheet. Hän muisteli aina niitä vanhoja aikoja. Se on kumma, en minä niitä oikein muista... ehkä minä jo nukuin, kun sehän oli jo juhlan loppupuolella.”

Maunoa haastatteli
Antti Halonen

Petteri Kiesiläisen kulinarian väitöstilaisuus osakunnan 69. vuosijuhlissa 1994. Kiesiläinen laulaa Carl Michael Bellmanin laulua liittyen väitöskirjansa aiheeseen “Kulinarian esiintyminen Bellmanin tuotannossa”. Mauno seuraa vieressä väittelijän suoritusta.

Osakunnassa sattuu ja tapahtuu

Osakunta päivystää B-talolla keväällä tiistaisin 14-16.00 sekä torstaisin 18-20.00. Mahdolliset muutokset, peruutukset ja lisäpäivystykset ilmoitetaan osakunnan Facebook-ryhmässä "Turun Yliopiston Savo-Karjalainen Osakunta". Kevään päivystysajat julkistetaan tammikuun puolella.

SKOn säännöllisesti kokoontuvat kerhot

ChTR (Chevaliers de la Table Rouge) on Suomen vanhin edelleen toimiva punaviinikerho, jonka kokoontumisiin voivat kaikki osallistua aiemmasta maistelukokemuksesta riippumatta. Leppoiset maistelut istuskellaan keski-viikkoisin klo 19 alkaen B-talon olohuoneella.

Miestenkerho a.k.a. Savo-Karjalaisen Osakunnan Tosi Miehet kokoontuu lukuvuoden aikana joka kuun viimeisenä maanantaina klo 18-20.00. Yhteen lauseeseen tiivistettynä Miestenkerho on kuukausittainen osakunnan miesten saunavuoro, Ylioppilastalo B:n Kerho-huoneella, yleensä vaatteet päällä. Sen lisäksi miehet järjestävät silloin tällöin yleisosakuntalaisia excursioita ja teema-iltoja.

Epäsäännölliset ja satunnaiset kerhot

Naistenkerho iskee aina tarpeen tullen järjestäen jäsentensä näköisiä tapahtumia kuten elokuvamaratoneja, vaatteidenvaihtopäiviä tai Pokemon-kävelyjä. Mukana aina vähän tietenkin myös glitteriä.

Väliin Putoajien Kerhon eli VPK:n jokaisella tapaamisella on oma teemansa, kuten tölkkikalakukon testaus, paskan karaoken laulanta tai venäläisen humppamusikin kuuntelu skumpan avustuksella. Väliin Putoajaksi pääsee saapumalla kerhon tapahtumaan ja kertomalla muille, miksi onkaan oman elämänsä Väliin Putoaja.

Jaloviinakerho järjestää tapahtumia erilaisten nestemäisten Jallujen innovoimana. Yllättäen ja satunnaisesti kohdalle osuvissa kokouksissa voi vaihtoehtoisesti nauttia myös Jallun kirjallisuudesta muodosta. Ennalta odotettavissa olevat tapahtumat vaihtelevat aina grilli-illoista teemasitseihin.

SKObio tykittää illan teeman mukaisia elokuvia tai sarjoja Osakuntatila B:n seinälle. SKObio käyttää osakuntalaisia myös excursioilla ajankohtaisissa leffanäytöksissä Turun Kinoplatsissa.

Kulinaarinen tiedekunta on Turun yliopiston seitsemäs tiedekunta, joka toimii SKOn alaisuudessa. Vuosittaisten väitöstilaisuuksien lisäksi tiedekunta järjestää osakunnalla työpajoja, luentoja ja excursioita liittyen ruokaan, juomaan sekä ruoka- ja juomakulttuuriin.

Keväällä ja kesällä 2017 luvassa

- 9.4. Miestenkerhon isännöimä excursio Radbariin kaikille osakuntalaisille: Vuosijuhlan sillisruuat voi lähteä huuhtomaan alas Radbrenn tuoreimmalla tuotoksella.
- 11.4. Ylimääräinen yhdistyksen kokous: Osakunnan sääntöjen muutosprosessi vaatii vielä viimeistelykokouksen. Jokaisen jäsenen paikka vaikuttaa.
- 20.4. KesäSitsit Tritonuksen kanssa: Sortsit päälle tahi ei mutta riittävä nesteytys kannattaa muistaa!
- Seitsemän kuolemansyntiä -bilesarjan vihoviimeinen synty: Vieläkö riittää bileHimoa huhtikuulle?
- Kyykkäkevät jatkuu harjoitusiltojen voimin 17.4., 8.5. sekä 22.5., mikäli halukkaita heittäjiä riittää. Ilmoittautumislomake löytyy osakunnan nettisivuilta.

- 27.5. ChTR:n kevätkauden päättäjäiset piknik-risteilyllä: Tällä reisulla kaikki viini ei taida virrata buffet-ravintolan hanoista.

- 14.-16.7. Itsenäisen Suomen tasavallan toinen Jaloviinasymposium: Seuratkaa tähteä, sillä se johdattaa teidät metsään.

Syyskaudella 2017 tulossa

- Pilttibileet ja Beaani-illamat: Ensin tehdään pilteistä beaaneja ja sitten beaaneista osakuntalaisia.
- ChTR:n viiniluentojen sarja jatkuu: Kevät oli kaunis Ranskassa ja Italiassa mutta entäpä vaikka Espanjan syksy?
- 18.11. Seniorijuhlat: Taas pukkaa kukkoa, kokkelpiimää, piirakkaa ja uutta Dokaania. Parhaat kemut, jotka rahalla saa.

Tarkempaa tietoa tapahtumista kannattaa bongaila osakunnan viikkomaileista ja Facebook-ryhmästä. Kerhoista voi tietoa lukea osakunnan kotisivuilta, <http://sko.utu.fi>, missä on myös mahdollista liittyä jäsenistön sähköpostilistalle. Käy ihmeessä myös peukuttamassa Facebook-sivua "Savo-Karjalainen Osakunta"!

SKO-listat

Osakuntalaisilta nähtyä, kuultua, haistettua, maistettua

- “Kyllä mä krapuloida voisin, mutta se humala ei kiinnosta ollenkaan.”
- “Sulla on tollanen ihana naistenkerhokatse.” (eräälle glitterikasvoiselle naistenkerholaiselle Trebessä)
- Pulla

Osakunnalla hyveksytyt

- Humanistispeksi & Kraldo-hiisi
- Kännisopimukset, -lupaukset & -ideat
- Aamuiset sumuiset kuvaussessiot

Osakunnalla paheksutut

- Käk 2/2016 ei sisältänyt hyveksymisten ja paheksumisten listaa
- Kännisopimukset, -lupaukset & -ideat aamulla (tai kun herää)
- Aamuiset sumuiset videokuvaukset

Radbar on Radbrew'n ja
S-osakuntien omistama
käsityöläisolutbaari

Uudenmaankatu 13
Avoinna ti-su, 14 - 02
K-20

SKO-tuotteet

Tunnusta tunnusta (ja väriä)! Tässä esimerkkejä muutamista tuotteista joita SKO:n kannatustuoteverkkokaupasta löytyy! Käy tutustumassa osoitteessa <http://sko-kannatus.spreadshirt.fi/>.

En voi hyvin -t-paita

SKO:n virallinen sillispaita. Osakunnan väreissä tottakai. Naisille ja miehille sopivalla leikkauksella.

SKO-esiliina

Ei suojele sinua treffeillä,
mutta roiskuvalla
karjalanpaistilta taatusti!

SKO-huppari

Kestosuosikki
osakuntalaisten kesken.
Huppari SKO:n väreissä
ja isolla logolla.

SKOluttuoppi

0,5l Savituoppi SKO:n
tunnuksella. Isäntä
suosittelee!

